

NUNSKA ŠTIRNA

Preden so loške uršulinke dale zgraditi poseben vodovod nad Grebenarjem pod Gabrovem, je oskrboval samostan in njegovo gospodarstvo vodnjak, ki je stal na desni strani Selške Sore med kapucinskim mostom in mlinarjevim jezom. V zidani zgradbi je bila nameščena

črpalka, s katero so gonili vodo v samostan. Ostanke zgradbe so stali ob stari cestni škarpri pri poti iz Loke v Vincerje, dokler jih ni odstranil nekaj let pred drugo vojno občinski odbor v Škofji Loki, ko je dal tod zgraditi škarpno.

Lovro Planina

LOSKA PESEM

Med Sebšca in Pulanšca
en mestice stuji,
mal bliži ga puglejma,
kva notr se gudi.

Ze u Prajerci ta stari
oič's p'ru umutoor,
koj s u trekem štku.
brez d' b šou kej gor.

Na kōnc kupcinsk'ga mosta
štioilka j sto anajst,
rodiu s' j Fešku Pulde,
ki j znajdu kloštrgajst.

Diviška Škofja Loka
zapelať se na da,
že tavžent let j stara,
še zmiri Krancl jma.

Ma Loka use pugoje,
d' lahk okol slovi,
ki kralu in cesarju
še v vičih mestih ni.

Zoirine je u Lok
kar za ceu zvirinak,
L'sica in Midvida
dobiš na usak kurak.

Č' se s' uši nalizu,
d' t' pu glau srbi,
kamplmoharska zadruža
t' riš useh skrbi.

Na Peklu j uputika,
erenije use dubiš,
sam glej d' v prava mira,
č' ne bo use naskriž.

Č' ja na Plec pmahaš,
pulcava se j za bat,
če mahneš ja pu štingah,
si lehka zlomš urat.

Č' pa pu sreč prid's,
kier Mačk tuberna,
prou lahk t' postreže,
k' dob'r vinčk jma.

Za šurke je u Lok
gutou nejbuls krej,
urajmu se j edn,
k ima sto kil še zdej.

Papiž Jaka p'ru
in pa nigou patron
u Sentjakub masta sidž,
sam Jaka ne zaston.

Ud kraja guvareja,
d' papiž šou bo stran,
gutou se j nabliču,
prodau j' Vatikan.

P'r Pepit u gustiln,
čeprou na guvaris,
udzadi ven t' cabne,
se u Pehar zalitiš.

I mišnca u Lok taka,
d' take n'kodr ni,
za vaba vin, klubase
in druge dobre rči.

Č' vana se ujameš,
ga stišniš 'n bukau,
je na 'n plat Studenc,
na druh pa špitau.

Č' to se t' pmir,
de u Lok na smrt zbuliš,
je Stajerc koj prpraulin,
d' sprau t' u paradž.

Valentin Sever

Opomba: Gornjo pesem je napisal loški ljudski pesnik Valentin Sever, ki je padel kot talec, več let pred vojno in opisal v njej krajevne in osebnostne posebnosti svojega domačega kraja. Objavljena je v škofjeloškem govoru, kolikor ga je pač mogoče zapisati z navadnimi črkami. Apostrof stoji namesto polglasnika.